

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517210209
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1517210209.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanka Podmajerská, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: H. R. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - X. J. N., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt J. XX, D., toho času bývajúca na adrese: N. XXA, P. Z., zastúpená: JUDr. Milan Ficek, advokát s.r.o., so sídlom Žilinská 14, Bratislava, IČO: 47232757 a otec - N. P. N., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan J., trvale bytom XX E. W. NW, P., J., zastúpený: JUDr. Katalin Némethová, advokátka, so sídlom Nám. sv. Imricha 21, Štúrovo, IČO: 42212561, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava V, č.k. 20P/238/2017-331 zo dňa 26.09.2019, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/238/2017-463, zo dňa 17.08.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava V, č.k. 20P/238/2017-463, zo dňa 17.08.2021, sa v napadnutej časti vo výroku II., III a V. m e n í tak, že

Otec je povinný platiť výživné na maloletého H. R. N., nar. XX.XX.XXXX, v sume XXX eur mesačne od 23.06.2017 do 31.08.2021 a v sume XXX eur mesačne od 01.09.2021, vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky.

Zročné výživné za obdobie od 23.06.2017 do 30.09.2021, v celkovej sume 10.935,30 eur súd povoľuje otcovi zaplatiť dvomi splátkami tak, že prvú splátku vo výške 5.467,65 eur zaplatí ku dňu 31.12.2021 a druhú splátku vo výške 5.467,65 eur zaplatí ku dňu 31.03.2022, a to vždy k rukám matky, pod stratou výhody splátok.

Vo zvyšku sa rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 20P/238/2017-463, zo dňa 17.08.2021, I. zveril maloletého H. R. N., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti matky, ktorú oprávnil maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, II. otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého H. R. v sume 200 eur mesačne vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 23.06.2017. III. Zročné výživné za obdobie od 23.06.2017 do 30.09.2019, v celkovej sume 484,94 eur uložil otcovi zaplatiť k rukám matky do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. IV. Styk otca s maloletým H. R. neupravil. V. Vo zvyšku zamietol návrh matky. VI. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Opravným uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/238/2017-463, zo dňa 17.08.2021, opravil v záhlaví a výroku rozsudku dátum narodenia maloletého.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 4, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že rozhodnutím P. of Y. s D. of O. zo dňa 15.11.2016, sp. zn. 4801 -159243, bolo manželstvo rodičov rozvedené a nakoľko matka žije s dieťaťom od jeho narodenia v SR, o úprave pomerov manželov k maloletému H. na čas po rozvoďte tento súd nerozhodol, pričom rodičia sa na úprave výkonu rodičovských práv a povinností k dieťaťu sa nedohodli. Pri rozhodovaní o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky prihladol na súhlas otca a kolízneho opatrovníka a skutočnosť, že pri zabezpečení starostlivosti matky o dieťa neboli zistené nedostatky. Na zastupovanie maloletého dieťaťa a spravovanie jeho majetku oprávnil matku berúc do úvahy akceptáciu otca a kolízneho opatrovníka a fakt, že otec žije v J., na výchove maloletého sa nepodieľa a od roku 2016 s ním nie je v kontakte. Pri určení výšky výživného na maloletého prihladol na jeho odôvodnené potreby a možnosti a schopnosti otca ako povinného rodiča, na ktorého výživu je dieťa odkázané. Na základe vykonaného dokazovania zaviazal otca výživným na maloletého H. R. v sume 200 eur mesačne odo dňa podania návrhu, t.j. od 23.06.2017, považujúc takto určenú výšku výživného za primeranú veku a odôvodneným potrebám dieťaťa, ale aj pomerom zisteným na strane rodičov. U otca vzal do úvahy jeho najvyššie dosiahnuté vzdelanie, dĺžku praxe, produktívny vek 50 rokov, miesto jeho bydliska, ako aj skutočnosť, že jeho zdravotný stav vyžaduje trvale odčerpávanie finančných prostriedkov na lieky a zdravotnícke pomôcky /reuma, okuliare/, i keď z predložených dokladov nemal preukázané, že otec zo zdravotného hľadiska nie je schopný pracovať, a že mu zdravotný stav sťažuje uplatnenie sa v pracovnom procese. Konštatoval, že v konaní nebolo preukázané ani to, že zdravotný stav matky vyžaduje trvale zvýšené náklady. K zdravotnému stavu maloletého poukázal na vyjadrenie matky, ktorá až v máji 2019 signalizovala jeho zvýšenú chorobnosť a zároveň vzal v úvahu častú chorobnosť maloletého v súčasnom období vyžadujúcu si zvýšené náklady na lieky a liečivá. Pri určení výšky výživného zohľadnil bežné náklady maloletého súvisiace so zabezpečením výživy, ošatenia a ďalších základných potrieb, keď aktuálne (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) navštevoval štátne predškolské zariadenie a nestrádal v žiadnom smere. Prihladol na matke vyplácaný príspevok na starostlivosť počas absolvovania predškolskej dochádzky maloletého v súkromnom zariadení, ktorý slúži na úhradu takýchto nákladov. Na finančne nákladnú krúžkovú činnosť maloletého neprihladol z dôvodu, že ich výšku matka nepreukázala, pričom tieto aktivity maloletému zvolila sama bez súhlasu otca bez ohľadu na jej snahu dopriať synovi to najlepšie. Nezohľadnil deklarované výdavky na opatrovateľku, keďže matka nepreukázala skutočnú potrebu opatrovateľky a s tým súvisiace poplatky a súčasne vzal do úvahy potvrdenie materskej školy preukazujúce, že maloletého zo zariadenia vyzdvihuje len matka a jej matka. Mal za to, že z čestného prehlásenia S. J. nevyplýva rozsah jej starostlivosti o maloletého, ani skutočnosť, že jej matka za opatrovanie dieťaťa platí odmenu a v akej výške. Napriek tomu, že náklady dieťaťa sa menili podľa toho, ktoré zariadenie navštevoval, otca zaviazal výživným v jednotnej sume 200 eur mesačne odo dňa podania návrhu, t.j. od 23.06.2017. Pri rozhodovaní zohľadnil, že matka ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá a otec má jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť, ako aj skutočnosť, že otec nad rámec ním uhrádzaného výživného iným spôsobom potreby syna nezabezpečuje (napr. úhrady za krúžky, kurzy a pod.). Skutočnosť, že matka previedla vlastnícke právo k jej bytu a spláca hypotekárny úver na nehnuteľnosti, ktoré nie sú v jej vlastníctve, vyhodnotil v súlade s ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Mal za to, že matka žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala predaj bytu a úhrady úveru, iba výpisom z jej účtu, kde je poukazovaná suma 400 eur na meno Q. Z. (jej sestru), ktorá čestným prehlásením zo dňa 10.05.2019 potvrdila, že v roku 2018 čerpala hypotekárny úver za účelom výstavby nehnuteľnosti stojacej na parcele č. 16000/110, kat. úz. P. Z., ktorá je vo vlastníctve ich matky S. Z., ktorý spláca v splátkach po 400 eur mesačne matka maloletého. Uzavrel, že z uvedeného vyplýva, že matka spláca úver na nehnuteľnosť, ktorá nie je v jej vlastníctve, a túto skutočnosť vyhodnotil ako vzdanie sa majetkového prospechu. S poukazom na ust. § 217 ods. 1 veta prvá CSP, nevychádzal pri rozhodovaní o výživnom na maloleté dieťa z pomerov, v akých žili rodičia počas trvania ich manželstva, keď obaja zhodne tvrdili, že ich životná úroveň bola vysoká, cestovali na luxusné dovolenky, otec mal zbierku hodín a pod., ale vychádzal z aktuálnych pomerov, ktoré v konaní zistil. Vzal v úvahu, že matka nerozporovala tvrdenie otca o tom, že mu nevrátila finančné prostriedky, ktoré jej požičal na kúpu auta, že mu nevrátila hodinky zn. Rolex, fotoaparát a diamantový prsteň. Neprihladal na predložené dôkazy - články a výstrižky z tlače, ale pri rozhodovaní vychádzal z preukázaných skutočností. Zročné výživné za obdobie od 23.06.2017 do 26.09.2019, vyčíslil v sume 484,94 eur /23 mesiacov a 8 dní x 200 eur = 4.653,33 eur/, a do zročného výživného započítal otcou poukázané platby výživného vo výške 2.033,33

eur. O podmienkach splatnosti zročného výživného rozhodol podľa § 232 CSP. Styk otca s maloletým neupravil, nakoľko rodičia striktnú úpravu styku nežiadali. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku II., III. a IV. (vo výživnom, zročnom výživnom a zamietajúcej časti vo zvyšku) podala odvolanie matka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP a § 62 ods. 1 CMP. Mala za to, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým, ale aj právnym zisteniam a záverom. Namietala pochybenia súdu prvej inštancie, ktorý nepostupoval v súlade so zákonom a nesplnil si povinnosť zisťovať skutočný stav vecí. Mala za to, že súd sa bezdôvodne zamerlal na podrobné zisťovanie jej pomerov a pri skúmaní pomerov na strane otca vychádzal len z jeho tvrdení a nedostatočných dôkazov. Poprela, že by sa vzdala majetkového prospechu, pretože v čase nadobudnutia nehnuteľnosti bola s otcom dieťaťa v rozvodom konaní, logicky nemala záujem, aby nehnuteľnosť nadobudol aj otec, preto jej pomohli rodinní príslušníci, jej matka, ktorá nadobudla nehnuteľnosť a sestra, ktorá čerpala hypotéku a túto jej splácala. V tom čase nemala možnosť požiadať o poskytnutie hypotéky, keďže zmenila zamestnanie a podmienkou banky bola dĺžka trvania jej pracovného pomeru aspoň šesť mesiacov. V súčasnosti je úver prepísaný na ňu a prebieha aj prevod nehnuteľnosti na jej osobu. Predaj bytu a kúpu druhej nehnuteľnosti vysvetlila, pričom jej zámerom bolo zabezpečiť bývanie pre maloletého a pre seba. Namietala, že súd nesprávne vyhodnotil jej situáciu a ak mal pochybnosti, mohol si zadovážiť ďalšie skutkové tvrdenia a dôkazy, keďže konanie je mimosporovým. Namietala, že súd sa nezaoberal niekoľkonásobne vyššími výdavkami otca v porovnaní s ním preukázanými príjmami, pričom logicky musí mať aj iný zdroj príjmu. Mala za to, že súd nevzal do úvahy vzdelanie otca, jeho skúsenosti, možnosti a schopnosti, keď otec má inžiniersky titul, pracuje v stavebníctve, využíva svoje vzdelanie, je vyučený automechanik a podľa jej informácií sa okrem stavebnej činnosti venuje aj oprave áut, z čoho má ďalší príjem, čo však nevie preukázať a ktorú skutočnosť má zisťovať súd. Podľa jej mienky, otec nepreukázal, že jeho majetkové pomery mu neumožňujú platiť výživné v ňou navrhovanej výške. Vyslovila názor, že ak otec platí hypotekárny úver, nič mu nebráni uskromniť sa a zabezpečiť si lacnejšie bývanie. Namietala, že súd v tomto smere mohol dožiadať aj zahraničné orgány, aby zistil skutočný stav majetkových pomerov otca a neuspokojil sa len s jeho tvrdeniami. Spochybnila závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k hodnoteniu zdravotného stavu otca, keď sa uspokojil len s tvrdeniami otca a vychádzal len z predložených žiadaniek a sprievodiek k lekárovi, ktoré nie sú posudkom ani lekárskou správou svedčiacou o jeho zníženej pracovnej schopnosti. V súvislosti s posúdením pomerov otca poukázala na rozhodnutia R 27/1970, R 26/1980, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 17CoP0/38/2015. Mala za to, že otec ju vykreslil negatívne, osočujúco, čo malo vplyv na rozhodnutie súdu. V tejto súvislosti poznamenala, že súd sa zaoberal nesúvisiacimi údajnými nárokmi otca voči nej z titulu údajne nevrátených predmetov, ako hodinky zn. Rolex, fotoaparát, diamantový prsteň, ku ktorým tvrdeniam sa vyjadrila a vyvrátila ich. Zdôraznila, že fotoaparát nepoužívala, hodinky zn. Rolex nikdy nevlastnila, iné predmety boli darom, pričom otec ex post mení právny režim zmluvy. Otec sa snažil odvrátiť pozornosť súdu, riešením vzájomných darov, čo však nie je predmetom konania. Namietala, že súd neprihliadal na zhoršujúci sa zdravotný stav maloletého H. R., pričom od začiatku konania deklarovala náklady na lieky a lekársku starostlivosť (platby u lekárov), otec bol informovaný o tom, že maloletý má respiračné ochorenie (zápal priedušnice, bronchopneumónia, akútna obštrukčná bronchitída s hospitalizáciou (správa K.. D.) a po hospitalizácii v júli 2019, je v sledovaní na pneumologickej ambulancii s podozrením na rozvíjajúcu sa astmu. Zároveň prekonal silný zápal pľúc, má ploché nohy, nosí ortopedické vložky a topánky. Pokiaľ ide o aktivity maloletého, tieto sa mu snaží zabezpečiť, aby podporila jeho vývin. Poukázala na právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodiča a preto nesúhlasila s úvahou súdu o tom, že pokiaľ matka nemá súhlas otca na krúžky, nemusí sa podieľať na ich nákladoch. Poukázala na ust. § 35 Zákona o rodine, podľa ktorého na výber krúžkov a mimoškolskej činnosti dieťaťa nie je potrebný súhlas druhého rodiča. Zdôraznila, že krúžky sú v prospech dieťaťa a matka z nich nemá žiaden prospech, preto neexistuje legitímny dôvod na to, postihovať dieťa za to, že sa chce zúčastniť mimoškolských aktivít, pokiaľ absentuje súhlas druhého rodiča a navyše otec s ňou odmieta komunikovať. Nesúhlasila s vyhodnotením platieb za opatrovatelku pre maloletého s poukazom na predložené čestné prehlásenie Jany J., ktorá jej v prípade potreby pomáha. Skutočnosť, že maloletého vyzdvihuje z materskej školy aj stará matka neznamená, že jej môže vždy vypomáhať, pretože má svoje aktivity. Zdôraznila, že nie je možné, aby rodič, ktorý sa sám stará o maloleté dieťa 4 ročné, ktoré je často choré, vykonával popri tom prácu na plný úväzok. Dala do pozornosti, že o maloletého sa stará najlepšie ako vie, a popri tom supluje finančne aj povinnosť otca. Namietala nesprávny výpočet zročného výživného, ktorý je v

rozpore s bodom 14 rozsudku a ktorý vychádzal z nesprávneho výpočtu 23 mesiacov a 8 dní, keď mal vychádzať z 27 mesiacov a 8 dní.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach potvrdiť ako správny, riadne odôvodnený a vychádzajúci z dostatočne zisteného skutočného stavu veci. Uviedol, že napriek tomu, že navrhoval určiť na maloletého nižšie výživné, vzhľadom na jeho finančnú situáciu a ďalšiu vyživovaciu povinnosť, odvolanie voči rozsudku nepodal. Poukázal na to, že žije skromne, stará o syna C., ktorý je v stredoškolskom veku, nenavštevuje žiadne luxusné aktivity ani dovolenky a na rozdiel od maloletého H. R. má nižšiu životnú úroveň. Zdôraznil, že predložené lekárske potvrdenia preukazujú jeho zdravotný stav a vyžiadanie lekárskej správy by mu navýšilo náklady (poplatok 240 CAD a preklad listín). Nikdy netvrdil, že by bol zdravotne postihnutý, ale musí dodržiavať pokyny lekára, ktoré nemôže, vzhľadom na vek a zdravotný stav, ignorovať (nemôže pracovať denne 12 hodín a vykonávať ťažkú prácu po dlhší čas). Býva v podpriemernom dome, jeho zárobok je nízky, žije z úverov, má málo zákaziek, preukázal stav jeho účtu, ktorý je v mínuse, pretože je nútený využívať pôžičku z kreditného účtu, ktorý bude musieť vyrovať. Rozdiel medzi príjmami a výdavkami preto kompenzuje práve pôžičkou z banky. Poprel, že by vykonával prácu automechanika, na čo už nemá adekvátne skúsenosti ani potrebné náradie, má len legálne príjmy, nakoľko práca načierno je v J. veľmi sankcionovaná. Poukázal na to, že pri zhoršujúcej sa hospodárskej situácii došlo k zrušeniu sociálnych výhod, ktoré mal jeho syn C., keď napr. mu musel hradiť plnú sumu za cestovné. Zdôraznil, že matka žije v rodinnom dome, má novšie vozidlo ako on, ktorý je pracovne odkázaný na zákazky, je vo veku 51 rokov, trpí chorobami chrbtice a ruky, v mieste, kde býva je vysoká nezamestnanosť, má dlhy a ak by súd zvýšil výživné, nedokáže ho splácať. Nesúhlasil s tvrdením o jeho ukončenom vysokoškolskom vzdelaní (inžiniersky titul). Uviedol, že vzhľadom na ním vyslovené pochybnosti o otcovstve k maloletému H. R., vznikla medzi rodičmi hádka v roku 2016 a od toho času syna nevidel. Matka mu neposielala fotografie maloletého, ani informácie o ňom a zamedzila mu možnosť za maloletým pricestovať na Slovensko. K hnuateľným veciam (hodinkám zn. Rolex) uviedol, že bez ohľadu na titul ich nadobudnutia, matka mala možnosť použiť finančné prostriedky z nich na vykrytie svojich výdavkov. Dal do pozornosti, že matka pri nadobudnutí nehnuteľnosti využívala taktiku, aby nezískala nehnuteľnosť za trvania manželstva. Spochybnil zdravotné problémy maloletého a výšku nákladov na neho, keďže tieto hradí poisťovňa. Mal za to, že ak má maloletý zdravotné problémy, tieto môžu vzniknúť aj zo zanedbania nedostatočnej starostlivosti o neho matkou. Nesúhlasil s určením výpočtu zameškaného výživného z matkou uplatnenej sumy vo výške 500 eur mesačne.

5. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca zotrvala na svojich vyjadreniach vo vzťahu k jej preukázaným príjmom a pomerom a príjmom otca a čerpaniu jeho pôžičiek. Poukázala na to, že otec nejaví o maloletého záujem, naposledy ho videl v roku 2016, nekontaktuje ho, spochybňuje otcovstvo k nemu, avšak v minulosti platil výživné 800 eur mesačne. Maloletého vychováva sama, vie mu zabezpečiť náležitú starostlivosť a program, ktorý potrebuje pre zmysluplné využitie voľného času. Uviedla, že otec nemal nikdy záujem ani svojho staršieho syna viesť k športovým alebo voľnočasovým aktivitám. Maloletý H. R. trpí od roku 2018 respiračnými ochoreniami, má diagnostikovanú bronchiálnu astmu. Na odporúčanie lekárov navštevuje materskú školu len počas dopoludnia, má náročnú udržiavaciu liečbu na podpora imunity, užíva lieky, ktoré sú len v malej alebo žiadne miere hrazené poisťovňou (Wobenzym, Imunor, Physiomer). Určenú výšku výživného považovala za poddimenzovanú.

6. Otec v podaní zo dňa 30.01.2020 namietal, že matka svoje výdavky riadne nepreukázala, napr. platby za ortopedickú obuv maloletého, za opatrovatel'ku. Tvrdenia matky považoval za zavádzajúce, nepravdivé a osočujúce. Uviedol, že ako fyzická osoba zodpovedá aj za jeho podnikanie vo vzťahu k zadĺženiu a finančným problémom podnikania, čo má dopad aj na jeho súkromný život. Poukázal na to, že vycestovanie za maloletým je pre neho finančne náročné, nakoľko okrem cestovných nákladov musí hradiť aj ubytovanie, stravu a zabezpečiť starostlivosť o syna v J.. Mal snahu sa s matkou dohodnúť na výživnom, čo však odmietla. Na Vianoce 2019 sa pokúsil s matkou nadviazať kontakt, poslal jej sms správu, na ktorú nereagovala. Súdom určené výživné považoval za neprimerane vysoké k jeho majetkovým pomerom. Uviedol, že je schopný platiť výživné na maloletého vo výške 75 eur mesačne.

7. V súlade s ust. § 384 a § 385 CSP odvolací súd vo veci doplnil dokazovanie a nariadil pojednávanie. Matka vo výpovedi pred odvolacím súdom zotrvala na svojich vyjadreniach. Uviedla, že otec maloletého nevidel od roku 2016, nekontaktoval ho, ani ho neobdaroval. Maloletý prejavil záujem otca vidieť, preto ho dvakrát kontaktovali, otec však nereagoval a cez sms správu jej napísal, že nemá záujem. K nákladom

vyčísleným na maloletého uviedla, že údaj týkajúci sa bývania (suma 200 eur mesačne) sa vzťahuje na pomernú časť hypotéky. V súvislosti so službou opatrovateľky uviedla, že túto pre maloletého využívala najmä v období, keď navštevoval predškolské zariadenie, pričom platba za opatrovateľku sa pohybovala podľa pobytu dní maloletého v zariadení, zhruba išlo o 300 eur mesačne. K položke 80 eur za cestovné uviedla, že túto vypočítala pomerne vo vzťahu k nákladom dieťaťa, ide o prepravu za lekármi, na víkendové pobyty a krúžkové aktivity, napr. na kone cestoval do miesta vzdialeného 50 km. Maloletý nastúpil na základnú školu, mesačné výdavky na jeho potreby predstavujú poplatky v škole za anglický program 110 eur, školský klub 18 eur, strava v škole 21 eur a 10 eur réžia, hra na gitaru v ZUŠ 70 eur polročne, platby za učebnice a pomôcky 99 eur, poplatok za box (dvakrát do týždňa) vo výške 6 eur na hodinu, a poplatok za futbal 20 eur. Uviedla, že od rozhodnutia súdu prvej inštancie otec zaplatil výživné na maloletého v celkovej výške 2.461,37 eur. Právny zástupca matky pred odvolacím súdom zdôraznil, že starostlivosť o maloletého v celej miere zabezpečuje výhradne matka. Pre posúdenie potrieb maloletého dieťaťa a výšky výživného a jeho určenie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/4/2016, zo dňa 23.02.2016, rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 10.11.2011, č. IV ÚS 481/2011 a rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 7Co/556/2014. Mal za to, že otec ani predloženou lekárskou správou nepreukázal svoj zhoršený zdravotný stav. Namietal, že súd nesprávne vyhodnotil zdravotný stav maloletého, ktorý bol v konaní preukázaný, ako aj náklady vynakladané na jeho zdravotnú starostlivosť. K výberu krúžkových aktivít poukázal na ich prospešnosť pre zdravý vývin dieťaťa dávajúc do pozornosti, že aj otec financoval nákladné krúžky maloletého C. (hokej, plávanie a futbal). Otcom predkladaný doklad o čerpaní študentskej pôžičky jeho syna C. považoval za zavádzajúci, nakoľko nejde o výdavok otca, ale záväzok žiadateľa, jeho syna C., ktorý ho bude splácať.

8. Odvolací súd pojednával v neprítomnosti otca, ktorý sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil a súčasne súhlasil, aby súd pojednával len v prítomnosti jeho právnej zástupkyne. Na pojednávaní pred odvolacím súdom právna zástupkyňa otca navrhla určiť výživné na maloletého vo výške 70 eur mesačne, alternatívne napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie. Poukázala na svoju situáciu na strane otca, zvýšenie nákladov na zabezpečenie potrieb jeho plnoletého syna C. nástupom na vysokoškolské štúdium, ktorých výšku zatiaľ nevie špecifikovať. Mala za to, že otec preukázal svoj zdravotný stav, je vo veku 53 rokov, má problém zmeniť zamestnanie. Otec sa s maloletým nemal možnosť stretávať z dôvodu nedobrej komunikácie medzi rodičmi. S matkou zosumarizovanými platbami výživného od rozhodnutia súdu prvej inštancie vyslovila súhlas. Zdôraznila, že otec žije naďalej sám so synom v rodinnom dome, za ktorý spláca úver, okrem predloženého príjmu nemá žiadny iný príjem, ani nepoberá žiadne iné príspevky štátu, mimo štátnej podpory vyplatenej v roku 2020 z titulu pandemickej situácie.

9. Kolízna opatrovníčka považovala určenú výšku výživného za primeranú a navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Poukázala na výlučný výkon matky v starostlivosti o maloletého s tým, že na strane otca sú možnosti a schopnosti prispievať na výživu maloletého v určenej výške.

10. Podaním zo dňa 14.09.2021, otec prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne poukázal na predložené doklady svedčiace o jeho výdavkoch a skutočnosti, že nemá dostatok finančných prostriedkov na platenie výživného. Uviedol, že v roku 2019 nemal výplatu, ale obdržal vyplatené dividendy vo výške 49.750 CSD krátené na sumu 43.260 CAD za rok (po prepočte na menu euro 2.469 eur mesačne). V roku 2020 bol nútený požiadať o štátnu pomoc v sume 12.000 CAD a k tomu dividendy zo zisku, jeho čistý príjem podľa daňového priznania činil 43.000 CAD vrátane štátnej podpory (t.j. 2.292 eur mesačne). Iný príjem nemá. Uviedol, že výživné platil jednorazovo vo vyšších sumách, vzhľadom na to, aby pri prevodoch nemal vysoké náklady. Je vlastníkom osobného vozidla zn. Nissan, rok výroby 2005, s ktorým má taktiež náklady na jeho údržbu. Poukázal na svoj nepriaznivý zdravotný stav, bolesti v rukách, potreba fyzioterapie, aplikovanie injekcií a kúpa dioptrických okuliarov. Doložil lekársku správu vyhotovenú K.. H. X. dňa 13.8.2021, z ktorej vyplýva, že pacient má bolesti lakťov, absolvoval podávanie kortizónových injekcií s odporúčaním vykonávania menej ťažkej fyzickej práce. Uviedol, že v súvislosti so zavedením uhlíkovej dane sa mu postupne tiež zvyšujú náklady. Ďalšie výdavky má otec na bývanie, t.j. odvoz odpadu, vodné/stočné, elektriку, daň z nehnuteľnosti (spolu 3.144 CAD ročne). Náklady mu vznikli aj s opravou strechy vo výške 1.457,08 CAD, výmenu plynového sporáku a chladničky. Podaním zo dňa 22.09.2021 otec prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne zdôraznil, že jeho syn C. je plnoletý, býva s ním po dobu 7 rokov, na základe svojho rozhodnutia, pretože nemal záujem pokračovať v rodičmi dohodnutej striedavej starostlivosti. Starostlivosť o C. zabezpečuje výlučne on, syn nastúpi na univerzitu, bude povinný hradiť študijné poplatky, avšak nemá príjem. Vzhľadom k tomu, že so synom

sú vo finančne znevýhodnenej situácii C. požiadal o pôžičku na štúdium, ktorej výška sa bude meniť v závislosti od výšky školného. Poukázal na to, že svoje náklady znižuje, zmenil poskytovateľa telefónnych a internetových služieb, bežné náklady týkajúce sa domácnosti a stravy tiež redukuje, avšak C. absolvuje výuku dištančnou formou, trávi čas doma preto sa mu náklady na stravovanie zvýšili. Neočakávane výdavky hradí prostredníctvom pôžičky poskytovanej bankou spôsobom čerpania účtu do mínusu, ktoré dlhy musí splatiť. K podaniu pripojil doklady o výške poplatku za štúdium pre C., platbu za internet, telefón, pokladničné bločky o nákupoch potravín, sumarizáciu nákladov a príjmov, z ktorej vyplýva, že jeho mesačné náklady predstavujú 3.559 CAD (hypotéka 1.659,62 CAD, daň z nehnuteľnosti 3.145 CAD/ročne, mesačné platby za bývanie hradí vo výške 406 CAD, telefón /2 ks spolu 103 CAD, výdavky na C. ošatenie 83 CAD mesačne a cestovné 79 CAD).

11. Z matkou predložených dokladov v odvolacom konaní bolo preukázané, že jej priemerný mesačný netto príjem v období od júla 2018 do decembra 2018 činil 1.660 eur, v roku 2019 činil 1.833 eur, v roku 2020 1.872 eur a od januára do augusta 2021 dosahoval 2.049 eur. Jej výdavky predstavujú náklady na bývanie, splátka hypotéky vo výške 410,17 eur, je vlastníčkou podielu v 1 rodinného domu a ornej pôdy v P. Z. (LV č. XXXX). Náklady na maloletého vyčíslila v sume 1.092 eur mesačne (hypotekárny úver 200 eur, bývanie 95,50 eur, strava 200 eur, hygiena 20 eur, oblečenie a obuv 50 eur, zdravotná starostlivosť 50 eur, cestovné 80 eur, poplatky v škole za anglický program 110 eur, strava v škole 34 eur, krúžok box 48 eur, ZUŠ výtvarný krúžok 18 eur, tábory, dovolenky, aktivity a škola v prírode spolu 134 eur, knihy, kaderník 30 eur a divadlo kino 20 eur). Maloletý navštevuje od 01.09.2021 základnú školu (potvrdenie o návšteve školy), matka mu uhrádza okrem školských poplatkov a krúžkových aktivít, denné letné tábory v sume 92 eur, 125 eur, 135 eur (v roku 2021), poplatky za ošetrovanie u stomatológa, poplatky za dovolenkové pobyty v Chorvátsku a J., za letné aktivity. Z predložených dokladov o úhrade výživného zo strany otca vyplýva, že za obdobie vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie zaplatil celkovú sumu 2.461,37 eur (apríl 2021 v sume 1.700 eur, december 2019 v sume 300 eur, november 2019 v sume 101,37 eur, október 2019 v sume 200 eur a 80 eur a september 2019 v sume 80 eur). Z lekárskej správy vyhotovenej MUDr. E. Z., ortopédom z X.X.XXXX a MUDr. U. W., N.. z 9.6.2021 je zrejmé, že maloletý má predpísanú ortopedickú obuv, bola mu diagnostikovaná astma bronchiálne, alergická rinitída a je mu odporúčané pokračovať v liečbe (užívanie predpísaných liekov).

12. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), s nariadením odvolacieho pojednávania (§ 384 a § 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie matky voči napadnutým výrokom rozsudku o výživnom a zročnom výživnom je čiastočne dôvodné.

13. Súd prvej inštancie správne pri určovaní výživného vychádzal z kritérií rozhodných pre určovanie výživného na maloleté dieťa, uvedených v ust. § 62 ods. 1 až 5 a § 75 ods. 1 Zák. o rodine, t.j. správne prihliadol na strane maloletého na jeho odôvodnené potreby, na strane rodičov na ich zistené zárobkové a majetkové pomery, ako aj na výkon osobnej starostlivosti matky o maloletého, avšak odvolací súd dospel k záveru o potrebe doplniť dokazovanie (o absenciu časti príjmu matky a aktuálne doklady o príjmoch rodičov, ich pomeroch a nákladoch maloletého v súvislosti s novou skutočnosťou, ku ktorej došlo v priebehu odvolacieho konania a zmeny pomerov na strane maloletého spočívajúcej v jeho nástupe na povinnú školskú dochádzku. Po doplnení dokazovania, sa odvolací súd nestotožnil s výškou výživného určenou súdom prvej inštancie považujúc ju za neprimeranú.

14. Výživným sa rozumie náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzna, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a pod.. V zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, je zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa; rozsah ktorých je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa; a vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov dieťaťa plniť si svoju

vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvoma kritériami, t.j. medzi odôvodnenými potrebami dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnosťami rodičov platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. Odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale zároveň sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, a pod.. Rozsah odôvodnených potrieb osoby odkázanej na výživné, je teda súčasne závislý od reálnych schopností a možností osôb povinných poskytovať výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod..

15. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby maloletého H. R., matka v konaní vyčíslila náklady, ktoré jej vznikajú v súvislosti so zabezpečením starostlivosti o maloletého. Je potrebné zdôrazniť, že pod odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa treba rozumieť zabezpečenie všetkých bežných potrieb, teda aj bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby, náklady na zdravotnú starostlivosť a pod. Na základe dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie a doplneného v odvolacom konaní je možné ustáliť, že mesačné náklady na maloletého do 31.08.2021 (v čase návštevy predškolského zariadenia) predstavovali bežné náklady na stravu vo výške 120 eur, bývanie 80 eur, ošatenie 50 eur, hygiena 20 eur, ktorých výšku považoval odvolací súd za primeranú veku maloletého berúc do všeobecné poznatky o cenách tovarov a služieb a primeranosť ich obvyklej spotreby pre dieťa v určitom veku, ako aj opakujúce sa mimoriadne výdaje s dieťaťom súvisiace, ktoré sú pre neho špecifické. Pokiaľ ide o matkou vyčíslený náklad na bývanie maloletého v sume 200 eur predstavujúci polovicu splátky hypotéky, daný náklad nemožno započítať do výdavkov maloletého, keďže ide o výdavok matky. Ďalšími nákladmi maloletého sú platby v MŠ v sume 50 a strava v MŠ 30 eur a poplatky za krúžky, ktoré odvolací súd uznal v celkovej výške 40 eur. Odvolací súd súhlasí s názorom matky, že k výberu krúžkových aktivít dieťaťa nie je potrebné nahradenie súhlasu otca (§ 35 Zákona o rodine), avšak v prípade, ak matka zvolí dieťaťu záujmové aktivity za nadštandardné poplatky, vrátane cestovného vynakladaného na krúžky (dochádzanie do Trenčína), tieto náklady musí znášať sama, nakoľko ide o neprimerané výdavky. Skutočnosť, že športové aktivity sú pre maloletého prospešné odvolací súd nespochybňuje, avšak aktivity dieťaťa vo veku 3 až 5 rokov je možné zabezpečiť aj inou formou, finančne menej nákladnou. V konaní bolo preukázané lekáorskými správami, že maloletý má zdravotné problémy, ktoré navyšujú náklady na zabezpečenie jeho odôvodnených potrieb v priemere mesačne predstavujú na sumu 40 eur. Vzhľadom k tomu, že starostlivosť o maloletého je výlučne na matke, na ktorú skutočnosť odvolací súd prihliadal, bolo potrebné v tomto prípade vziať v úvahu aj cestovné náklady v sume 15 eur a čiastočne aj dovolenkové pobyty a účasť v letných táboroch vo výške 40 eur (v priemere), keďže matka je odkázaná zabezpečiť maloletému program, pretože otec styk s ním absolútne nerealizuje. Nástupom dieťaťa do základnej školy odvolací súd ustálil mesačné náklady maloletého nasledovne: strava 140 eur, bývanie 100 eur, ošatenie 50 eur, hygiena 20 eur, zdravotná starostlivosť 50 eur, poplatky za krúžky 60 eur, ŠKD 18 eur, strava v škole 38 a réžia 10 eur, školské potreby a pomôcky 25 eur, dovolenky, tábory a víkendový program 60 eur, cestovné 15 eur. Za nadštandardný a neodôvodnený náklad považoval odvolací súd výdavok za anglický program v sume 110 eur mesačne, ktorý matka maloletému zabezpečila na základe svojho rozhodnutia. Celková výška nákladov na maloletého teda predstavovala v čase predškolskej dochádzky 480 eur mesačne a počas návštevy základnej školy sumu cca eur 580 mesačne. Vo vzťahu k posúdeniu nákladov maloletého v súkromnom predškolskom zariadení a skutočnosti, že matka poberala príspevok, ktorý slúžil na túto platbu maloletého sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie. Rovnako súhlasí s hodnotením výdavkov matky vynakladaných na zabezpečenie opatrovateľky pre maloletého. Pri určení výšky výživného je nevyhnutné prihliadať, okrem odôvodnených potrieb maloletého, aj na príjmy, výdavky, majetkové pomery a schopnosti a možnosti oboch rodičov. Odvolací súd konštatuje, že v konaní (pred súdom prvej inštancie a po doplnení dokazovania v odvolacom konaní) bol preukázaný príjem matky, ktorý sa pohyboval v spornom období, t.j. od roku 2018 do roku 2021 v sume 1.660 eur do 2.050 eur. Tiež bolo preukázané, že matka je spoluvlastníčkou nehnuteľnosti, ktorú obýva a ktorá ju zaťažuje splátkou úveru mesačne vo výške cca 400 eur. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že pokiaľ matka v priebehu konania na súde prvej inštancie vysvetľovala svoje kroky spočívajúce v kúpe danej nehnuteľnosti za pomoci svojej matky a sestry, jej tvrdenia potvrdzujú i aktuálnu zmenu vlastníkov na nehnuteľnosti, ktorá vyplýva z predloženého listu vlastníctva č. 5157. Zo strany otca bolo preukázané, že je rozvedený, má jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť aktuálne už k plnoletému študujúcemu synovi C., ktorý s ním žije v spoločnej domácnosti, príjmy otca dosahujú mesačne po prepočte na menu euro sumu v roku 2018 2.831 eur (28.632 CAD/rok), v roku 2019 2.469 eur (43.260 CAD/rok), v roku 2020 2.292 eur (43.000 CAD) (vrátane vyplatenej podpory štátom), je vlastníkom rodinného domu, ktorý obýva, a osobného motorového vozidla. Treba konštatovať, že obaja rodičia majú náklady na zabezpečenie

bývania a obaja splácajú úvery čerpané na kúpu nehnuteľnosti. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania odvolací súd zohľadnil námietky matky týkajúce sa výšky splátok hypotéky realizovanej otcom v sume 2.200 CAD mesačne, t.j. 1.409 eur (po prepočte meny na jednotku euro - podľa kurzu NBS) a stotožňuje sa s názorom, že v prípade, ak otec má možnosť splácať úver v danej výške, možno uzavrieť, že v jeho možnostiach je platiť vyššie výživné. Je potrebné dať do pozornosti otca, že vyživovacia povinnosť rodiča k maloletému dieťaťu, ktoré nie je schopné samo sa živiť, má prednosť pred všetkými výdavkami a otec si musí zabezpečiť svoje záležitosti tak, aby v prvom rade uspokojil potreby svojho maloletého dieťaťa, navyše, ak v živote dieťaťa jeho prítomnosť absentuje. Bez ohľadu na životnú úroveň osoby žijúcej v J. v porovnaní so životnou úrovňou (cenami bežných tovarov, nákladmi na bývanie a život) na Slovensku, odvolací súd dospel k záveru, že výška výživného na maloletého určená súdom prvej inštancie nie je primeraná a postačujúca. V súvislosti s otcom preukázanou výškou jeho príjmu a vyčísleným nákladom na jeho potreby, domácnosť a potreby syna C., odvolací súd konštatuje, že nepomer príjmov a výdavkov otca je zjavný. Pokiaľ otec tvrdí, že na úhrady využíva bankou ponúkané možnosti prečerpania úverov, odvolací súd na daný jeho argument neprihliadal z dôvodu, že prečerpanie úverového rámca si reguluje otec sám a v prípade, ak má možnosť platiť ním prezentované náklady, je v jeho možnostiach prispievať aj na maloletého H. R. vyšším výživným. Vo vzťahu k matkou namietaným nadštandardným pomerom a vyššou životnou úrovňou otca sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, ktorý pri rozhodovaní o výživnom vychádzal výhradne z pomerov a príjmov rodičov v čase aktuálneho stavu s tým, že nadštandardná životná úroveň otca nebola v konaní preukázaná. Tiež súhlasí s názorom, že o výške výživného nemožno rozhodovať na základe článkov a výstrižkov z tlače. Odvolací súd sa stotožnil s námietkou matky súvisiacou s nesprávnymi závermi súdu prvej inštancie pri hodnotení zdravotného stavu otca. Po doplnení dokazovania v odvolacom konaní konštatuje, že otec má síce zdravotné problémy, avšak tieto nie sú takéhoto charakteru, aby ho obmedzovali vo výkone práce. Otec lekárskou správou K. H. X., dňa 13.8.2021, preukázal svoj zdravotný stav (problémy s lakťom) a podstúpenie liečby (aplikácie injekcií a potreba fyzioterapie), avšak táto skutočnosť nie je dôvodom pre určenie nižšieho výživného, keď nepredložil žiaden doklad svedčiaci o nemožnosti vykonávať prácu, resp. doklad o príspevkoch štátu titulom zdravotného obmedzenia. Odvolací súd uzatvára, že na strane otca sú možnosti a schopnosti dosahovať príjem, z ktorého bude hradieť určené výživné, pretože zdravotné problémy otca nedosahujú takú intenzitu, ktorá by ho obmedzovala vo výkone práce. Odvolací súd musel zohľadniť i ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca k maloletému a aktuálne plnoletému študujúcemu dieťaťu, pričom však súčasne poukazuje na povinnosť aj druhého rodiča platiť výživné na toto dieťa, ktorú si otec mal možnosť uplatniť v súdnom konaní (výživné na C.). Nemožno však zohľadniť študentskú pôžičku čerpanú plnoletým C., pretože táto zaťažuje do budúcnosti plnoletého a nie otca. Vyhodnotiac pomery na strane otca, najmä berúc do úvahy nepomer príjmov a výdavkov, jeho úverové zaťaženie, resp. nastavenie neúmernej výšky mesačných splátok, odvolací súd po ustálení nákladov maloletého na odôvodnené potreby, vyhodnotením pomerov, príjmov oboch rodičov a schopností a možností otca prihliadajúc na výlučný výkon osobnej starostlivosti o maloletého matkou a vek dieťaťa dospel k záveru, že výška výživného na maloletého za obdobie od podania návrhu do 31.8.2021, sumou 300 eur mesačne a od 01.09.2021 sumou 350 eur mesačne, je primeraná. Vo zvyšku považoval odvolací súd návrh matky na určenie výživného v sume 500 eur za nezodpovedajúci odôvodneným potrebám maloletého tak, ako ich ustálil vyššie a k pomerom na strane otca. Na záver odvolací udáva, že námietky matky vo vzťahu k nedostatočne vykonanému dokazovaniu vyhodnotil ako nedôvodne s poukazom na doplnenie dokazovania v odvolacom konaní a predložené listinné dôkazy otcom. V konaní bolo oboma rodičmi potvrdené, že otec je vlastníkom rodinného domu, na kúpu ktorého čerpal úver, doklady o nákladoch na bývanie a doklad o vlastníctve motorového vozidla doložil. Vo vzťahu k príjmom otca treba uviesť, že tieto boli riadne preukázané predloženými dokladmi (daňové priznanie k dani z príjmov za ten ktorý rok), pričom otec prehlásil, že iný príjem nemá (okrem štátnej dotácie v roku 2020, ktorú platbu preukázal). Na tvrdenie matky o výkone opravárenskej činnosti vozidiel zo strany otca odvolací súd neprihliadal ako na nepreukázané a súčasne konštatuje, že vzhľadom na podané daňové priznanie otca obsahujúceho jeho celkové príjmy, považoval za neúčelné a nevhodné vykonanie dokazovania prostredníctvom dožiadaných úradov v cudzine.

16. K otcom prednesenému návrhu v odvolacom konaní na určenie výživného na maloletého na sumu 75 eur mesačne považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že navrhované výživné je neprimerané a nezodpovedajúce veku a potrebám maloletého a schopnostiam a možnostiam otca, keď suma 75 eur nepokrýva ani len základné potreby maloletého (strava, bývanie, ošatenie). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na bod 15 odôvodnenia tohto rozsudku. Napokon treba zdôrazniť, že otec rozsudok súdu prvej inštancie odvolaním ani nenapadol.

17. Odvolací súd prihliadal na námietky matky o nesprávnom výpočte ročného výživného a vzhľadom k tomu, že zmenil výšku výživného na maloleté dieťa, konštatuje, že vznikla potreba prehodnotenia aj výšky ročného výživného a jeho prepočítania ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu, resp. posledného dňa predchádzajúceho mesiaca s prihliadnutím na splatnosť výživného. Zročné výživné predstavuje výživné za obdobie od 23.06.2017 do 31.08.2021, vo výške 300 eur mesačne x 50 mesiacov (spolu 15.000 eur) a alikvótna časť výživného za jún 2017 vo výške 80 eur (10 eur x 8 dní), t.j. spolu 15.080 eur, z ktorej sumy je potrebné odpočítať zaplatené výživné vo výške 2.033,33 eur (odsúhlasené rodičmi v konaní pred súdom prvej inštancie) a zaplatené výživné vo výške 2.461,37 eur (za obdobie od vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie do rozhodnutia odvolacieho súdu, odsúhlasené oboma rodičmi a matkou preukázané v odvolacom konaní), výsledná suma činí 10.585,30 eur, ku ktorej odvolací súd pripočítal výživné určené za mesiac september 2021 vo výške 350 eur. Celková výška ročného výživného teda predstavuje sumu 10.935,30 eur. Odvolací súd uložil otcovi povinnosť uhradiť zročné výživné dvomi splátkami ku dňu 31.12.2021 a ku dňu 31.03.2021, sumami po 5.467,65 eur aplikujúc ust. § 232 ods. 3, 4 CSP zohľadniac spotrebný charakter výživného a na strane otca jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť a samotnú výšku ročného výživného.

18. Odvolací súd na základe uvedeného pri dôslednom zvážení rozsahu potrieb maloletého dieťaťa s poukazom na spotrebný charakter výživného, ako i pomerov a možností na strane otca a pomerov na strane matky, výrok súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného a zročnom výživnom podľa § 388 CSP zmenil a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, ktorú sumu považoval v danom prípade za primeranú vo vzťahu ku kritériám rozhodným pre určovanie výživného na maloleté dieťa. Zároveň podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil napadnutý výrok rozsudku, ktorým zamietol návrh matky vo zvyšku ako správny z vyššie uvedených dôvodov.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

20. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).